

Gustav Pedersen: I Anledning af de Bemærkninger, der er faldet vedrørende Risikoen for en Gang til at komme til at lave en midlertidig Lov paa dette Omraade, vil jeg gerne sige, at jeg har selvfølgelig ikke Mulighed for at garantere, at den store Skattekommission er færdig saa tidligt, at en gennemgribende Revision kan finde Sted ogsaa paa dette Felt. Selvfølgelig kan der da igen blive Tale om en midlertidig Lov, men den eneste Maade, hvorpaa der helt er Sikkerhed for, at dette ikke sker, er at foretage en yderligere Forlængelse af Loven end den, der er foreslaaet af den højtærede Finansminister. Jeg kan ikke tænke mig, at Ministeren vilde have noget imod at foretage en yderligere Forlængelse allerede paa dette Tidspunkt. Der er jo altid Mulighed for, hvis Arbejdet bliver før færdigt, end man har beregnet, straks at gaa i Gang med de nødvendige Ændringer. For mit Partis Vedkommende kan der ikke være noget i Vejen for, hvis man er betænkelig ved alt for tit at foretage Forlængelse af den midlertidige Lov, at vi foretager Forlængelse paa noget længere Sigt end her foreslaaet. Men jeg synes ikke, at der er nogen Anledning til at gaa i Gang med virkelig tekniske Ændringer to Steder paa samme Tid, baade i den store Skattekommission og i et Udvalg til Behandling af Lovforslaget her.

Jeg vil i øvrigt gerne om de fremsatte Bemærkninger sige, at det selvfølgelig er rigtigt, saaledes som det er paapeget bl. a. af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at der kunde være Grund til at foretage Ændringer alene af Hensyn til den tekniske Udvikling, som har gjort, at visse Varetyper er helt anderledes nu, end det var forudsat, da de paagældende Toldsatser blev fastlagt.

En anden Ting er, og det synes jeg ogsaa skal siges, naar man beklager sig over, at visse Varer ikke kommer ind i fornødent Omfang, at for en Del af dem kan jeg i hvert Fald ikke se, at det er en Samfundsulykke, at de ikke kommer ind i et saadant Omfang, som visse erhvervsdrivende har ønsket det. Vi maa gøre os klart, hvor det drejer sig om Indførsel, at der skal tages rimelige samfundsmæssige Hensyn til alle Parter. Det kan ikke være saadan, at hver Gang der er Vanskeligheder for Indførsel af en Vare, skal man betragte det som en Samfundsulykke, det, at en eller anden Gruppe ikke kommer saa stærkt ind, som de, der er direkte interesserede i Varen, har udtalt Ønske om.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg blot gøre een Bemærkning, nemlig den, at alt det, som det ærede

Medlem spurgte forskellige Partier om med Hensyn til deres principielle Standpunkt, kunde han i Virkeligheden langt bedre spørge sig selv om: om han virkelig vilde gaa ind for ubegrænset Adgang til Indførsel uden Hemninger af nogen Art, hverken Valutacentral, Toldforanstaltninger, Handelsaftaler eller andet, paa et Tidspunkt, hvor Forholdene Landene imellem er, som de er. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fik langt vanskeligere ved at svare, end nogen af de andre Ordførere har det.

Himmelstrup: Det maa man naturligvis give den ærede socialdemokratiske Ordfører Ret i, at hvis man vil undgaa en Forlængelse en Gang til, vilde det rationelle være at forlænge Fristen. Det allermost rationelle vilde altsaa være allerede nu at gøre disse Toldsatser permanente; saa var man da sikker paa ikke at komme ud for den Risiko, at man skulde forlænge dem en Gang til. Det tror jeg nu, at det ærede Medlem ikke faar sine radikale Kolleger med til, det vil de i hvert Tilfælde formelt sætte sig imod.

Jeg vilde heller ikke bryde mig om det, for det er en Misforstaaelse, naar man siger, at jeg har været bekymret for Fremtiden; bekymret for, at vi skulde komme til at forlænge en Gang til. Jeg finder i og for sig, at disse aarligt tilbagevendende Forhandlinger — ja, det kan nok blive lidt trættende, naar det nu sker for syvende eller ottende Gang, men helt uden oplivende Momenter er det ikke. Det er ikke af Hensyn til os andre, jeg har været bekymret for, at vi skulde komme til at forlænge Loven igen. Det er nærmest af Hensyn til den højtærede Finansminister og til den ærede socialdemokratiske Ordfører, for jeg synes, de efterhaanden gør sig helt latterlige ved, at de den ene Gang efter den anden staar op og siger, paa samme Maade som visse bredmundede Udraabere fra Teater- og Cirkusforestillinger, at nu er det uigenkaldelig sidste Gang, dette foregaar — og saa kommer de igen et halvt Aar efter og siger, at nu maa vi skam tage et Aar til af dette her. Det er den eneste Grund, hvorfor jeg har gjort disse Bemærkninger, og ikke, fordi jeg selv er bekymret for det.

Jeg kan huske, at sidste Gang vi havde det til Behandling, erklærede den højtærede Finansminister jo, at nu skete det absolut ikke mere, Skattekommissionen er allerede midt i sit Arbejde. (*Drachmann:* Over Halvdelen!)... ja, at den har passeret